

recensie comedy

Thomas Smith bezweert zijn angst niet met een kettingzaag, maar met een show

© Bart Baevegems

Een hele show aan zijn demonen wijden? Thomas Smith durft het. Hij mikt meer op de vertelling dan op de luide lach.

Karel Michiels, maandag 3 februari 2025 om 03:00

Angst te koop (weg wegens nieuwe hobby), Thomas Smith

Comedians gunnen ons wel vaker een blik op hun angsten en demonen, maar weinigen wijden er een hele voorstelling aan. Thomas Smith (57) merkt dat hij met het ouder worden steeds vaker terugkijkt op bepalende beslissingen in zijn leven, en constateert dat die vaak gedreven werden door ingebeelde angsten. De monsters onder het bed die hij als kind al zo vreesde. Waarom ging hij destijds niet mee met het meisje dat hem duidelijk helemaal zag zitten? Schrik voor een slechte vrijpartij? Tot hij de vrouw jaren later terugzag op tv in *True crime Belgium*, toen ontplofte zijn brein helemaal. Was het de kosmos die hem behoed had voor een drama? Of toch zijn eigen instinct?

Om die angsten te bezweren verliezen vooral mannen zich in handelingen die even denkbeeldige gevoelens van superioriteit moeten oproepen. Van de big five van machinale geluiden in een woonwijk is dat van een kettingzaag (“een penis op naft”) zonder twijfel het angstaanjagendste. Maar ook een spuitbus WD-40 kan helpen, of een muurtje metselen. Zo neergeschreven klinkt het allemaal vrij banaal, maar je moet het Thomas Smith zien en horen vertellen, met zijn unieke mimiek en lichaamstaal. Als één kwaliteit hem onderscheidt van zijn collega’s, moet het die wel zijn.

Happy end

Geleidelijk begint hij ook dieper te graven en koppelt hij zijn persoonlijke bekommernissen aan maatschappelijke beschouwingen. Over reclame en de voedingsindustrie. We willen wel weten wie de slimste mens is of Giraf in *The masked singer*, maar hoe we bewust verslaafd worden gemaakt aan vet, suiker en zout horen we liever niet. Of dat er meer dan genoeg geld is voor pensioenen en bushokjes, als het maar wat eerlijker verdeeld zou worden. “We gaan de mensen geen pijn doen, maar ze zullen het wel voelen”: politici praten vaak als tandartsen, en versterken zo de angstgevoelens.

Nog lastiger wordt het als mannen hun emotionele problemen in de ogen moeten kijken – wat vrouwen volgens Smith veel directer en onbevreesder doen. Hij gewaagt zelf van een donkere en een lichte modus, die zich respectievelijk ’s nachts en overdag openbaren.

Zo landt Thomas Smith uiteindelijk bij de ingrijpendste ervaringen die zijn vrouw en hij de voorbije jaren hebben doorstaan: drie miskramen, een abortus en een auto-ongeval. Niet alle mensen deugen, paraphraseert hij Rutger Bregman, maar hij is er in die ongelukkige tijden toch een paar tegengekomen. En er komt nog een happy end, hoewel ook dat weer gepaard gaat met hoge (ingebeelde?) verwachtingen.

We hebben minder hard gelachen dan tijdens Smiths vorige show, maar geboeid geluisterd naar een topentertainer. Die zich overigens liet coachen door Steven Mahieu, ook een man die de strijd met zijn demonen niet uit de weg gaat.

Gezien op 31/1 in Mark Liebrecht Centrum, Mortsel. Nu op tournee.

Uit: De Standaard

https://www.standaard.be/cnt/dmf20250202_96184181